

Acıyı dişle ısırın sadakat Ebû Ubeyde bin Cerrâh

Uhud'un o en dehşetli anı... Yer gök sarsılıyor, oklar yağmur gibi yağıyor. İslam ordusunun sarsıldığı o kritik saniyelerde, Allah Resûlü'nün (s.a.v.) etrafında etten ve kemikten bir kale örülmüş. O kalenin en sağlam taşlarından biri, Ümmetin Emin'i Ebû Ubeyde...

Savaşın tozu dumanı yatıştığında manzara yürek dağlayıcıydı. Kâinatın Güneşi'nin mübarek dişi kırılmış, alını yarılmış ve miğferinin iki demir halkası yanağına saplanmıştı. Hz. Ebû Bekir (r.a.) feryat ederek koştu yanına, o halkaları çıkarmak istedi. Ama Ebû Ubeyde, bir gölge gibi atıldı öne: **“Allah aşkına Ebû Bekir, bu şerefi bana bırak!”** dedi.

Acıyı Dişle Isırın Sadakat

Ebû Ubeyde bir an durdu. Eğer o halkaları eliyle çekse, Efendimiz'in canı daha çok yanacaktı; o mübarek yanağın dokusu zedelenecekti. Kendi canı yansın ama O'nun (s.a.v.) canı yanmasın diye, o demir halkayı dişleriyle kavradı. Öylesine bir aşkla asıldı ki, halkanın biriyle birlikte Ebû Ubeyde'nin de ön dişi sökülüp düştü.

Durmadı... Diğer halka daha derindeydi. İkinci halkayı da diğer dişle kavradı, sanki bir demiri değil de kendi kalbini söküyordu yerinden. Halkayı çıkardı ama ikinci dişi de toprağa düştü. Hz. Ebû Bekir gözyaşları içinde o manzarayı izlerken tarihe şu notu düşecekti:

“Ebû Ubeyde, dişleri dökülen insanların en hayırlısı, en güzelidir!”

O, iki dişini Uhud'un toprağına, aşkını ise kâinatın kalbine gömmüştü. Resûlullah'ın (s.a.v.) acısını dindirmek için kendi güzelliğinden vazgeçen o yiğit, ilerde ümmetin “Emin”i olma şerefine erecekti.

Bizim Bahanelerimiz, Onların Fedakârlıkları!

Şimdi gel kardeşim, Ebû Ubeyde'nin o kan revan içindeki sadakatine bak, bir de bizim pamuklara sarılmış konforlu “müslümanlığımıza”...

- **Ebû Ubeyde**, Efendimiz'in bir nebze acısı dinsin diye dişlerini feda etti; biz ise O'nun bir tek sünnetini yaşamak için keyfimizden, uykumuzdan, sosyal medya alışkanlıklarımızdan vazgeçemiyoruz.
- **O**, demir halkaları dişleriyle sökerken acı duymuyordu çünkü aşkı acısından büyüktü; biz ise “Acaba insanlar ne der?”, “Acaba karizmam çizilir mi?”, “Maaşım kesilir mi?” endişesiyle hakikati söylemeye bile korkuyoruz.

Ebû Ubeyde'nin dökülen dişleri mahşerde nur olup parlayacak. Peki ya bizim?

- Gıybetle kirlenen, yalanla paslanan, haram lokmayla zayıflayan dillerimiz ve dişlerimiz o gün neye şahitlik edecek?
- Efendimiz'in (s.a.v.) davasına bir demir halkası battığında, biz o halkayı çıkarmak için neyimizi feda ettik?

Davanın Yüzündeki Paslı Halkalar: Biz Neyimizi Feda Ettik?

Bugün Efendimiz'in (s.a.v.) davasına, O'nun tertemiz sünnetine ve mirasına batan binlerce "demir halka" var. Üstelik bu halkalar sadece dışarıdan değil, içeriden de batırılıyor.

Peki, biz Ebû Ubeyde gibi dişimizi tırnağımıza takıp o halkaları çıkarmaya talip miyiz, yoksa uzaktan izleyip "vah vah" diyenlerden miyiz?

Davanın Yüzüne Saplanan Modern Halkalar

- **Hadis İnkârcılığı ve Sünnet Düşmanlığı:** "Bize sadece Kur'an yeter" diyerek, Resûlullah'ın (s.a.v.) 23 yıllık hayat mücadelesini, tebliğini ve hikmetini devre dışı bırakmak isteyenler... Bunlar, davanın ruhuna batırılmış en paslı halkalardır. Sünneti çekip aldığınızda, Kur'an'ın canlı tefsirini yok edersiniz. Sen bu halkayı çıkarmak için ne yaptın? Sünneti hayatına ne kadar nakşettin?
- **Modernist Kafalar ve Akılperestlik:** Batı'nın kokuşmuş felsefelerini İslam'ın önüne koyup, ayetleri ve hadisleri "çağa uydurma" adı altında tahrif edenler... İslam'ın izzetini, modern dünyanın rızasına kurban eden bu zihniyet, davanın alnına batmış bir halkadır. Sen "İslam çağa değil, çağ İslam'a uymalı" diyebilecek o dik duruşu, o Ebû Ubeyde ferasetini gösterebildin mi?
- **Dinsiz Akımlar ve Deizm/Ateizm Kuşatması:** Gençliğin kalbine "özgürlük" süsüyle zerk edilen dinsizlik virüsü... Allah'ı kabul edip peygamberi dışlayan veya kökten inkâr eden bu akımlar, ümmetin geleceğine saplanan hançerlerdir. Sen bir genci bu bataklıktan çekmek için konforundan, vaktinden, uykundan neyi feda ettin?
- **Bîdat Fırkaları ve Hurafeler:** Dini aslından koparıp içine hurafe katanlar, İslam'ı bir masal kitabına çevirmeye çalışanlar... Bunlar da davanın yüzünü tanınmaz hale getiren yabancı maddelerdir.
- **Tekfirci Zihniyetin Kör Hançeri:** İşte en tehlikeli, en paslı halkalardan biri de budur! Müslümanı Müslümana kırdıran, eline aldığı "tekfir" damgasıyla kendinden olmayanı dinden çıkararak o karanlık zihniyet...

Ebû Ubeyde o gün dişlerinden vazgeçmeseydi, o halkalar Efendimiz'e acı vermeye devam edecekti. Bugün biz sünnet-i seniyyeye sahip çıkmazsak, hadisleri müdafaa etmezsek, dinsiz akımların karşısında sarsılmaz bir kale gibi durmazsak; o zehirli halkalar ümmetin kalbine işlemeye devam edecek.

Ebû Ubeyde'nin boş kalan o diş yeri, aslında bir **şeref madalyasıdır**. Bizim ise bugün her şeyimiz tam; ama iman namusunu müdafaa etme noktasında gayretimiz eksik.

Gül bahçesinde müslümanlık yapmak kolaydır; asıl yiğitlik, Uhud'un tozunda davanın yüzündeki o paslı halkaları, kendi dişini sökme pahasına çıkarabilmektir.

Vah bize, mazeret uydurmaktan Ebû Ubeyde olamayan nefislerimize! O gün Ebû Bekir (r.a) nasıl Ebû Ubeyde'ye gıpta ettiyse, yarın mahşerde meleklerin bize gıpta etmesini istiyorsak; bugün davanın yüzündeki o inkâr ve bidat halkalarını söküp atacak bir dert sahibi olmalıyız.

Kardeşim, Ebû Ubeyde'nin dişleri bize şunu haykırıyor:

Aşk, bedel ister! Eğer bugün dinin bir sancağı yere düşüyorsa, eğer İslam'ın izzeti zedeleniyorsa ve senin kılığın kıyafetin, rahatın, dişin, tırnağın hala yerli yerindeyse; dön de bir Ebû Ubeyde'nin o boş kalan diş yerine bak!

O, O'nun (s.a.v.) yanındaydı; peki biz bugün neresindeyiz? Sünnetine ne kadar yakınız? Davasına ne kadar sadığız?

Vah bize, mazeret uydurmaktan fedakârlık yapmaya vakit bulamayan nefislerimize! Ebû Ubeyde'nin o dökülen dişleri, bizim mazeret dolu sahte dünyalarımıza vurulmuş en büyük tokattır. Uyan! Emaneti Ebû Ubeyde gibi dişle tırnağıyla koruyanlardan olma vaktidir.